

Sigsgaard (VS) beklagede, at reglerne i lovforslaget var så indviklede, at befolkningen ikke havde nogen mulighed for at sætte sig ind i dem. Det kunne gøre det muligt at gennemføre helt urimelige foranstaltninger. Han var ikke tilhænger af de foreslåede ændringer, der ville betyde, at betydelige værdier i kraft af de alt for gunstige afskrivningsregler aldrig ville blive beskattet. Lovforslaget var stillet af hensyn til arvingerne, hvorimod der ikke var taget meget hensyn til det øvrige samfund. Det særlige likviditetsproblem kunne klares på flere andre måder, så han var interesseret i at høre, hvilke nye argumenter der kunne komme frem for lovforslaget. Han ville foreløbig stille sig afventende til lovforslaget.

Efter 1. behandling henvises lovforslaget til det udvalg, der behandlede det andet lovforslag om ændringer i kildeskatteloven m. fl. lovforslag, se side 85. Efter et langvarigt udvalgsarbejde, hvorunder udvalget bl. a. havde lejlighed til med skifteretssagkyndige at drøfte skifteretternes mulighed for at praktisere den foreslåede ordning, afgav udvalget en betænkning, der indeholdt 28 ændringsforslag af finansministeren. En stor del af ændringerne var teknisk betonedede. Af de reelle ændringer, der foresloges, er de vigtigste omtalt i det foregående. Betænkningen indeholdt følgende mindretalsudtalelser:

„Et *mindretal* (socialdemokratiets medlemmer af udvalget) er enig i, at beskatning af de såkaldte urealiserede fortjenester på formuegoder i forbindelse med dødsfald i visse tilfælde vil kunne skabe likviditetsmæssige vanskeligheder for virksomheder, som arvinger eller legatarer ønsker at føre videre, og at der derfor bør træffes forholdsregler herimod, selv om sådanne vanskeligheder som regel snarere må søges i de krav på virksomheden, som medarvingerne stiller. Man er også enig i, at det af administrative grunde er formålstjenligt at gennemføre visse fritagelsesregler. Mindretallet kunne for så vidt tiltræde ministerens ændringsforslag på disse og andre punkter. Mindretallet kan også godkende selve successionsprincippet hvad angår hele det område, der falder ind under saldoafskrivningerne, samt for bygninger og installationer for den afskrivningsberettigede del af værdien, men kan ikke tiltræde successionsprincippet, hvor det drejer sig om den egentlige kapitalgevinst på fast ejendom, aktier, andelsbeviser og lignende værdipapirer. En successionsordning her vil i vidt omfang føre til, at den kapitalgevinst, der konstateres i forbindelse med arveudlæg, måske aldrig — eller først på et meget sent tidspunkt — kommer frem til beskatning. For at imødegå de eventuelle likviditetsmæssige vanskeligheder ville det da efter mindretallets opfattelse være en mere hensigtsmæssig løsning med en særlig henstandsordning på disse områder, suppleret med en ordning, hvorefter renterne af det skattebeløb, der bliver stående i virksomheden, skulle tilfalde virksomhedens sociale fond eller i øvrigt gå til sociale formål i virksomheden til fordel for de ansatte. Mindretallet henviser til den skitse til en kombineret succes-